

Hvad ellers disse Oplysninger angaar, som jeg mener mig afskaaret fra at komme dybere ind paa, maa jeg sige, at om visse af dem gjaldt det, at de maatte bero paa et Skøn over Stillingen, saaledes som den forelaa, paa Statsboghoderiet. Det gjaldt visse Oplysninger, hvor man maatte sige, at der ikke kunde meddeles andet end foreløbige og anslaaede Tal eller Data. Om andre af de krævede Oplysninger gjaldt dette ikke, nemlig Oplysninger angaaende ganske bestemte Tal, som den højtærede Minister, hvad han ogsaa indrømmede, havde foreliggende, og som ønskedes, men som den højtærede Finansminister mente ikke at ville give, naar ikke Udvalget eller i hvert Fald et Udvalgsflertal krævede disse af ham. Jeg vilde mene, at Udvalg og Rigsdag vel kunde have Krav paa disse Oplysninger og vel kunde benytte dem, og at dermed vilde vor finansielle Stilling blive oplyst for den store Offentlighed, men den højtærede Finansminister har ikke ment dette, Udvalget har fulgt ham, og dermed er den Sag foreløbig til Ende.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg har ingen Indvending at gøre mod de faktiske Oplysninger, som det ærede Medlem (Brandes), der talte sidst, fremkom med. Det ærede Medlem sagde noget, som er ganske ubestrideligt, at fortrolige Oplysninger af den Art, som Ministeriets Embedsmænd afleverer, fra Tid til anden eller med regelmæssige Mellemløb, til en Minister, er fortrolige og bør være fortrolige, indtil Ministeren mener, at Fortroligheden bør ophøre. Jeg mener, at Fortroligheden bør ophøre paa det Tidspunkt, hvor Ministeren mener, at man med nogen Nytte kan bruge disse Tal til Belysning af den finansielle Stilling. Jeg takker Landstingets ærede Finansudvalg, fordi det ikke har insisteret paa at forlange saadanne fortrolige Oplysninger offentliggjort. Dette rører i høj Grad ved et Principsspørgsmaal, og jeg mener, at det er et Princip — saaledes som det ogsaa indirekte blev indrømmet af det ærede Medlem —, som enhver Regering maa holde paa, at den selv raader over, naar saadanne fortrolige Meddelelser kan tilflyde Offentligheden og naar ikke. Jeg skal hertil føje, at her gør sig ogsaa et Hensyn gældende til de vedkommende Embedsmænd, som efter bedste Skøn sammenstiller saadanne Redegørelser og ikke kan være vel tjente med, at de Oplysninger, der afgives med alt fornødent Forbehold, kommer frem til Offentlighe-

den, da Offentligheden altid vil antage dem for at være af en mere absolut Karakter, end de i Virkeligheden er. Hvad angaar Finansministeriets Beholdninger, som Finansudvalget havde ønsket Oplysninger om, udviser den ugentlige Opgørelse pr. 19. Marts et Beløb af 104 Mill. Kr., hvad der ikke er eller skal være nogen Hemmelighed, men ogsaa disse ugentlige Opgørelser er at betragte som indre Meddelelser fra vedkommende Administrationsgren til Finansministeren og har aldrig nogen Sinde tidligere været offentliggjorte; hvis det nu skete, vilde Offentligheden savne tilbørlige Korrektiver. For øvrigt skal jeg tilføje, at det selvfølgelig paa ingen Maade er min Mening at ville undlade at oplyse Rigsdagen om Resultaterne af det nu snart forløbne Finansaars Finanshusholdning. Jeg mener, at Øjeblikket dertil er kommet, naar Tillægsbevillingsloven foreligger vedtaget i Folketinget. Da vil jeg baade i Folketinget, og naar Tillægsbevillingslovforslaget forelægges i dette høje Ting, give disse Oplysninger i saa stort Omfang, som jeg mener, det kan gøres paa nogenlunde sikkert Grundlag. Jeg mener, at først da er Øjeblikket kommet.

Ordføreren (Dalsgaard): Jeg finder kun Anledning til at bekræfte Rigtigheden saavel af den højtærede Finansministers som af det ærede 18de tingvalgte Medlems (Brandes) Udtalelse om, at Finansministeren erklærede sig villig til at give de forlangte Oplysninger, forsaavidt han kunde, hvis Udvalget fastholdt Ønsket derom, men efter de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte i Udvalget, fastholdt Udvalget ikke dette Ønske, da man ikke kunde se, at Oplysningerne i Virkeligheden kunde bidrage til at kaste Lys over den politiske og finansielle Situation i Øjeblikket.

Brandes: Hvad den ærede Ordførers sidste Bemærkninger angaar, maa jeg sige, at enhver maatte jo skønne over, hvad han kunde faa ud af de Oplysninger, der vilde være kommet til at foreligge. Til den højtærede Finansminister maa jeg sige, at fortrolige Meddelelser er vel, som vi allerede er enige om, alle Meddelelser, der kommer til Ministeren fra hans Embedsmænd. En Regering er naturligvis Herre over, om den vil oplyse Offentligheden om saadanne Meddelelser, men den højtærede Finansminister er jo klar over, at saa snart Rigsdagen kræver dem, vil en